

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE,
predstavljeni 9. aprila 2019¹

Zadeva C-251/18

**Trace sport
proti**

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo rechtbank Noord-Holland (sodišče v Severni Holandiji, Nizozemska))

„Predhodno odločanje – Trgovinska politika – Protidampinške dajatve – Uvoz koles, med drugim poslanih iz Šrilanke – Razširitev dokončne protidampinške dajatve, uvedene na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Izvedbena uredba (EU) št. 501/2013 – Veljavnost – Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe – Uporaba sodne prakse TWD“

1. Ta zadeva se nanaša na predlog za sprejetje predhodne odločbe rechtbank Noord-Holland (sodišče v Severni Holandiji, Nizozemska) v zvezi z veljavnostjo Izvedbene uredbe (EU) št. 501/2013² (v nadaljevanju: sporna uredba), s katero je Svet Evropske unije razširil dokončno protidampinško dajatev, uvedeno na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, med drugim poslanih iz Šrilanke.
2. Splošno sodišče Evropske unije je s sodbo z dne 19. marca 2015, City Cycle Industries/Svet,³ ki jo je v pritožbenem postopku potrdilo Sodišče s sodbo z dne 26. januarja 2017, Maxcom/City Cycle Industries,⁴ navedeno uredbo razglasilo za nično v delu, ki se nanaša na edinega šrilanškega proizvajalca, ki je vložil tožbo za razglasitev ničnosti navedene uredbe, in sicer družbo City Cycle Industries (v nadaljevanju: City Cycle).
3. Družba Trace Sport, francoski uvoznik koles, na predložitvenem sodišču izpodbija odločbi, ki ju je izdal nizozemski davčni organ, o odmeri protidampinških dajatev na uvoz koles iz Šrilanke. Družba Trace Sport se na navedenem sodišču sklicuje na sodbi, ki sta ju sodišči Evropske unije izrekli v zvezi z družbo City Cycle, in na neveljavnost sporne uredbe v delu, ki se nanaša na šrilanška proizvajalca izvoznika, od katerih je uvozila kolesa, na katera se nanašata izpodbijani odločbi o odmeri, in sicer družbi Kelani Cycles (PVT) Ltd (v nadaljevanju: Kelani Cycles) in Creative Cycles (PVT) Ltd (v nadaljevanju: Creative Cycles).

1 Jezik izvirnika: francoščina.

2 Izvedbena uredba z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne (UL 2013, L 153, str. 1).

3 Sodba z dne 19. marca 2015, City Cycle Industries/Svet (T-413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164).

4 Sodba z dne 26. januarja 2017 Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P, EU:C:2017:62).

4. Zainteresirane osebe, ki so Sodišču predložile svoja pisna stališča, trdijo, da se družba Trace Sport, uvoznica, povezana z navedenima šrilanškima proizvajalcema, zaradi nekaterih njenih posebnih lastnosti, na predložitvenem sodišču v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), ne more sklicevati na neveljavnost sporne uredbe. V skladu z navedeno sodno prakso se posameznik, ki bi nedvomno imel procesno upravičenje v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU zoper akt Unije v okviru tožbe za razglasitev ničnosti, ne more sklicevati na neveljavnost navedenega akta na nacionalnem sodišču v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe (v nadaljevanju: sodna praksa TWD).⁵

5. V teh okoliščinah se bom v skladu z zahtevo Sodišča v teh sklepnih predlogih osredotočil na vprašanje dopustnosti vprašanj za predhodno odločanje, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, in posebej na upoštevnost sodne prakse TWD v tem primeru.

I. Sporna uredba, spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

6. Komisija je septembra 2012 začela preiskavo glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, z uvozom koles, med drugim poslanih iz Šrilanke.⁶

7. Med preiskavo je družba Kelani Cycles vložila zahtevek za izvzetje iz razširitve protidampinške dajatve.⁷ Komisija je 16. januarja 2013 v prostorih družbe Kelani Cycles opravila preverjanje. Ker je Komisija menila, da sodelovanje družbe Kelani Cycles ni zadostno, jo je obvestila, da ne namerava upoštevati informacij, ki jih je sporočila navedena družba, da namerava ugotovitve v zvezi z njo opreti na razpoložljive podatke⁸ in zavrniti njen zahtevek za izvzetje. V teh okoliščinah je Komisija družbi Kelani Cycles dala možnost, da predloži dodatna pojasnila,⁹ kar je ta storila z dopisom z dne 7. februarja 2013 s 43 prilogami. Komisija teh dodatnih pojasnil iz različnih razlogov ni upoštevala in je nazadnje zahtevek za izvzetje, ki ga je vložila družba Kelani Cycles, zavrnila.

8. Potem ko je Komisija zavrnila upoštevanje listin in dokazov, ki jih je predložila družba Kelani Cycles in ki so navedeni v prejšnji točki, je družba Trace Sport med upravnim postopkom Komisije pri njej zaprosila za zaslišanje, da bi kljub tej zavrnitvi predložila iste listine in dokaze, ki jih je zagotovila družba Kelani Cycles v podporo svojim dodatnim pojasnilom. Vendar Komisija ni ugodila prošnji družbe Trace Sport.

9. Komisija je 29. maja 2013 sprejela sporno uredbo, s katero je dokončno protidampinško dajatev v višini 48,5 % na uvoz koles s poreklom iz Kitajske razširila na uvoz koles, med drugim poslanih iz Šrilanke. V navedeni uredbi se družba Kelani Cycles šteje za družbo, ki ni sodelovala,¹⁰ medtem ko družba Creative Cycles v njej ni izrecno omenjena.

5 Glej v tem smislu točko 17 navedene sodbe. Sodišče je že večkrat potrdilo načelo, izraženo v navedeni sodbi. V zvezi s tem glej med drugim sodbe z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, točki 30 in 37); z dne 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, točka 41); z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202, točki 66 in 67 ter navedena sodna praksa), in z dne 25. julija 2018, Georgsmarienhütte in drugi (C-135/16, EU:C:2018:582 točki 14 in 15).

6 Uredba Komisije (EU) št. 875/2012 z dne 25. septembra 2012 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, z uvozom koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali je deklariran kot s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne, in o registraciji takšnega uvoza (UL 2012, L 258, str. 21).

7 V skladu s členom 13(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravek v UL 2010, L 7, str. 22), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 1168/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 (UL 2012, L 344, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba).

8 V skladu s členom 18(1) osnovne uredbe. Glej točke od 39 do 42 sporne uredbe.

9 V skladu s členom 18(4) osnovne uredbe.

10 Glej uvodni izjavi 39 in 42 sporne uredbe.

10. Leta 2012 in 2013 so carinski zastopniki, ki so delovali v imenu in za račun družbe Trace Sport, na Nizozemskem vložili deklaracije za sprostitev v prosti promet koles, poslanih iz Šrilanke, pri čemer so kot izvoznici teh koles prijavili družbi Creative Cycles in Kelani Cycles.

11. Po naknadnem preverjanju veljavnosti navedenih deklaracij je Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (inšpektor davčne/carinske uprave, urad v Eindhovnu, Nizozemska) menil, da je za sprostitev prijavljenih koles v prosti promet treba plačati protidampinško dajatev v višini 48,5 %. Zato je izdal dve odločbi za odmero protidampinške dajatve v višini 229.990,88 EUR oziroma 234.275,37 EUR. Po ugovorih, ki jih je družba Trace Sport vložila zoper ti odločbi, sta bili ti potrjeni z odločbama z dne 24. septembra 2015.

12. Medtem je Splošno sodišče s sodbo z dne 19. marca 2015, *City Cycle Industries/Svet*,¹¹ člen 1(1) in (3) sporne uredbe¹² razglasilo za ničen v delu, v katerem se nanaša na družbo City Cycle.

13. Družba Trace Sport je na predložitvenem sodišču izpodbijala odločbi z dne 24. septembra 2015, s katerima sta bili potrjeni odločbi o odmeri.

14. Sodišče je s sodbo z dne 26. januarja 2017, *Maxcom/City Cycle Industries*,¹³ v pritožbenem postopku potrdilo sodbo Splošnega sodišča v zadevi *City Cycle Industries/Svet*.

15. V zadevi, ki poteka na predložitvenem sodišču, se družba Trace Sport sklicuje na sodbo Sodišča v zadevah *Maxcom/City Cycle Industries*, da bi izpodbila veljavnost sporne uredbe za družbi Creative Cycles in Kelani Cycles. Predložitveno sodišče meni, da ugotovitev Sodišča v navedeni sodbi v zvezi z družbo City Cycle velja tudi za družbi Kelani Cycles in Creative Cycle, ter se zato sprašuje o veljavnosti sporne uredbe za ta druga šrilanška proizvajalca izvoznika.

16. V teh okoliščinah je rechtbank Noord-Holland (sodišče v Severni Holandiji) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je [sporna uredba] veljavna v delu, v katerem se nanaša na proizvajalca izvoznika Kelani Cycles?
2. Ali je [sporna uredba] veljavna v delu, v katerem se nanaša na proizvajalca izvoznika Creative Cycles?“

II. Pravna analiza

A. Uvodne ugotovitve

17. Vse zainteresirane osebe, ki so Sodišču predložile pisna stališča, in sicer nizozemska vlada, Svet in Komisija, izpodbijajo dopustnost obravnavanega predloga za sprejetje predhodne odločbe za presojo veljavnosti. Navedene zainteresirane osebe se opirajo na sodno prakso TWD in v bistvu trdijo, da se družba Trace Sport v sporu o glavni stvari ne more sklicevati na neveljavnost sporne uredbe, ker bi lahko nedvomno vložila tožbo za razglasitev ničnosti navedene uredbe.

18. Kot sem navedel zgoraj v točki 5, se bom v skladu z zahtevo Sodišča v teh sklepnih predlogih osredotočil na vprašanje dopustnosti vprašanj za predhodno odločanje, ki jih je postavilo predložitveno sodišče.

¹¹ T-413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164.

¹² Navedena določba protidampinško dajatev v višini 48,5 % razširja na zgoraj navedeni uvoz in določa njeno pobiranje na uvoz, prijavljen v obdobju preiskave.

¹³ C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P, EU:C:2017:62.

19. V zvezi s tem bom najprej pregledal načela, ki izhajajo iz sodne prakse TWD, in njihovo uporabo na področju protidampinskih dajatev v Uniji. Nato bom na podlagi te analize ocenil dopustnost vprašanj za predhodno odločanje, ki ju je postavilo predložitveno sodišče.

B. Sodna praksa TWD in njena uporaba na protidampinskem področju

20. Najprej je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso akt, ki ga sprejmejo institucije Unije in ki ga ne izpodbija njegov naslovnik ali katera koli institucija ali oseba, ki lahko zahteva razglasitev njegove ničnosti, v zavezujočem roku, določenem s členom 263, šesti odstavek, PDEU, postane dokončen. Taka sodna praksa temelji zlasti na upoštevanju dejstva, da je tožbeni rok namenjen zagotavljanju pravne varnosti s tem, da se prepreči časovno neomejeno izpodbijanje aktov Unije, ki imajo pravne učinke.¹⁴

21. Dalje, Sodišče je priznalo, da v pravu Unije obstaja splošno načelo, v skladu s katerim ima vsaka stranka pravico, da se v okviru nacionalnega postopka pred sodiščem sklicuje na neveljavnost določb iz aktov Unije, ki so podlaga za neko odločbo ali akt nacionalnega prava, ki je bil uporabljen zoper njo, in da nacionalno sodišče pozove, naj navedeno vprašanje predloži Sodišču.¹⁵ Medtem ko nacionalna sodišča lahko ugotovijo, da je akt Unije veljaven, ga ne morejo razglasiti za neveljavnega.¹⁶

22. Vendar so iste zahteve glede pravne varnosti, ki so navedene v točki 20 zgoraj, Sodišče vodile do razsodbe, da splošno načelo, ki vsakemu zagotavlja pravico, da se v postopku zoper nacionalni ukrep, ki se nanj nanaša, sklicuje na neveljavnost akta Unije, ki je podlaga za ta ukrep, ne nasprotuje temu, da ta akt postane dokončen za posameznika, za katerega se mora navedeni akt šteti za individualno odločbo in ki bi lahko nedvomno predlagal razglasitev njegove ničnosti na podlagi člena 263 PDEU.¹⁷

23. Tako se posameznik v skladu s sodno prakso TWD – kadar se šteje, da bi lahko nedvomno predlagal razglasitev ničnosti akta Unije – na pristojnem nacionalnem sodišču ne more sklicevati na njegovo neveljavnost.¹⁸

24. Če bi se namreč priznalo, da lahko stranka v postopku, ki nedvomno ima procesno upravičenje v smislu člena 263, četrty odstavek, PDEU, da ukrepa proti aktu Unije z ničnostno tožbo, po izteku zavezujočega roka za vložitev tožbe iz člena 263, šesti odstavek, PDEU pred nacionalnim sodiščem izpodbija veljavnost istega akta, bi se ji tako omogočilo – kot je Sodišče že večkrat poudarilo – da zaobide dokončnost, ki jo je navedeni sklep pridobil po izteku rokov za vložitev tožbe.¹⁹

14 Glej v tem smislu sodbi z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101 točka 29), in z dne 14. novembra 2017, British Airways/Komisija (C-122/16 P, EU:C:2017:861 točki 83 in 84). Kar zadeva spoštovanje tožbenega roka kot zahteve javnega reda, glej ugotovitve generalnega pravobranilca P. Mengozzija v njegovih sklepnih predlogih v zadevi British Airways/Komisija (C-122/16 P, EU:C:2017:406, točke od 93 do 99).

15 To načelo izhaja iz člena 277 PDEU. Glej sodbi z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, točka 35), in z dne 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, točka 39 in navedena sodna praksa).

16 Sodba z dne 22. oktobra 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, točki 14 in 15). Glej tudi sodbi z dne 10. januarja 2006, IATA in ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, točki 27 in 30), in z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 95).

17 Glej sodbo z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe GmbH/Hauptzollamt Krefeld (C-239/99, EU:C:2001:101, točka 37), ob uporabi točk 24 in 25 sodbe z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Glej tudi sodbe z dne 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, točka 41); z dne 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, točki 28 in 29), in z dne 16. aprila 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 18).

18 Glej med drugim sodbi z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma (C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točki 56 in 57 ter navedena sodna praksa), in z dne 25. julija 2018, Georgsmarienhütte in drugi (C-135/16, EU:C:2018:582 točke 14, 17 in 18 ter navedena sodna praksa).

19 Sodbe z dne 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, točka 41); z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202, točka 66 in navedena sodna praksa), in z dne 25. julija 2018, Georgsmarienhütte in drugi (C-135/16, EU:C:2018:582, točka 15), ob uporabi točke 18 sodbe z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).

25. Razlog za izjemo glede na splošno načelo, navedeno zgoraj v točki 21, ki izhaja iz uporabe sodne prakse TWD, je torej zahteva po zagotavljanju pravne varnosti s preprečitvijo časovno neomejenega izpodbijanja aktov Unije in preprečevanje zlorabe pravnih sredstev, ki jih pravo Unije daje na voljo posameznikom.²⁰

26. Kar zadeva posebej področje protidampinskih dajatev v Uniji, je Sodišče navedlo, da se ugotovitve, ki izhajajo iz sodne prakse TWD, uporabljajo za uredbe, ki uvajajo protidampinske dajatve, zaradi njihovega dvojnega značaja, in sicer kot aktov normativnega značaja – ker se na splošno uporabljajo za zadevne gospodarske subjekte – in aktov, ki lahko določene gospodarske subjekte zadevajo neposredno in posamično.²¹

27. Če se lahko šteje, da bi imel gospodarski subjekt nedvomno procesno upravičenje in bi torej lahko nedvomno v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU predlagal razglasitev ničnosti uredbe, ki uvaja protidampinsko dajatev, se navedeni gospodarski subjekt na pristojnem nacionalnem sodišču ne more sklicevati na neveljavnost navedene uredbe.²²

28. Sodišče je v zvezi s tem v svoji sodni praksi opredelilo določene kategorije gospodarskih subjektov, za katere se lahko šteje, da se uredba, ki uvaja protidampinsko dajatev, v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU neposredno in posamično nanaša nanje ter da lahko zato na sodiščih Unije predlagajo razglasitev njene ničnosti.

29. Tako je Sodišče razsodilo, prvič, da se lahko take uredbe v skladu z navedeno določbo neposredno in posamično nanašajo na tiste proizvajalce in izvoznike zadevnega proizvoda, ki se jim na podlagi podatkov, ki so razvidni iz njihove gospodarske dejavnosti, pripisuje damping.²³

30. Drugič, to lahko velja tudi za uvoznike navedenega proizvoda, katerih cene so bile pri nadaljnji prodaji upoštevane pri določitvi izvozne cene in na katere se zato nanašajo ugotovitve v zvezi z obstojem dampinga.²⁴

31. Tretjič, to lahko velja tudi v primeru uvoznikov, ki so ekonomsko povezani z izvozniki zadevnega proizvoda, zlasti kadar je bila izvozna cena izračunana na podlagi cen pri nadaljnji prodaji na trgu Unije, ki so jih uporabljali ti uvozniki, in kadar se protidampinska dajatev izračuna na podlagi teh cen pri nadaljnji prodaji.²⁵

32. Iz zgoraj navedenega izhaja, da se proizvajalci, izvozniki in uvozniki – povezani s proizvajalcem izvoznikom ali ne – proizvoda, na katerega se nanaša protidampinska dajatev, v skladu s sodno prakso štejejo za subjekte, ki imajo lahko v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti uredbe, ki uvaja protidampinsko dajatev.

20 Glej v zvezi s tem sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Camposa Sánchez-Bordone v zadevi Georgsmarienhütte in drugi (C-135/16, EU:C:2018:120, točka 36). Na enak način je generalni pravobranilec F. G. Jacobs navedel, da se sodna praksa TWD nanaša na zlorabe postopkov proti strankam, ki bi lahko izpodbijale akt Unije, pa tega niso storile (sklepni predlogi generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zadevi Cassa di Risparmio di Firenze in drugi (C-222/04, EU:C:2005:655, točka 63)). Kot poudarja generalni pravobranilec M. Campos Sánchez-Bordona v zgoraj navedenih sklepnih predlogih, sodna praksa TWD nacionalnim sodiščem ne preprečuje, da kadar koli v okviru predhodnega odločanja, po uradni dolžnosti ali na predlog drugih strank (ki nimajo očitnega procesnega upravičenja za vložitev ničnostne tožbe), izrazijo dvome o veljavnosti akta Unije.

21 Glej sodbe z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, točka 37, na koncu); z dne 16. aprila 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 18), in z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma (C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 58). Glej v zvezi s tem sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 72).

22 Sodba z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma (C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točki 56 in 57 ter navedena sodna praksa).

23 Prav tam (točka 60 in navedena sodna praksa).

24 Prav tam (točka 61 in navedena sodna praksa).

25 Prav tam (točka 62 in navedena sodna praksa. Glej točke od 40 do 42 teh sklepnih predlogov).

33. V zvezi s tem je bilo poudarjeno, da je odločilni element za ugotovitev individualizacije zadevnega gospodarskega subjekta, ki lahko utemelji njegovo procesno upravičenje, to, da so bile na podlagi podatkov, ki izhajajo iz njegove poslovne dejavnosti, ugotovljene dampinške prakse.²⁶

34. Vendar je Sodišče tudi večkrat odločilo, da to, da se nekaterim kategorijam gospodarskih subjektov prizna pravica do vložitve tožbe za razglasitev ničnosti protidampinške uredbe, ni ovira za to, da se lahko protidampinška uredba neposredno in posamično nanaša tudi na druge gospodarske subjekte zaradi nekaterih njihovih posebnih lastnosti, po katerih se razlikujejo od vseh drugih subjektov.²⁷

35. Iz tega izhaja, da odločilno merilo za ugotovitev procesnega upravičenja in zlasti posamičnega nanašanja zadeva vprašanje, ali se protidampinška uredba v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe Plaumann,²⁸ ne glede na kategorije gospodarskih subjektov, navedene v točkah od 29 do 31 teh sklepnih predlogov, ki jim je Sodišče priznalo procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti – nanaša na zadevni gospodarski subjekt, ker nanj vpliva zaradi nekaterih zanj značilnih lastnosti ali zaradi dejanskega položaja, po katerem se razlikuje od drugih subjektov in ga torej individualizira podobno kot naslovnika akta.

36. Tako je Sodišče v zadevi Extramet na primer priznalo procesno upravičenje neodvisnega uvoznika proizvoda, za katerega se je uporabljala protidampinška dajatev, katerega prodajna cena ni bila upoštevana v preiskavi, vendar je dokazal obstoj skupine elementov, ki so pomenili poseben položaj, po katerem se je v zvezi z zadevnim ukrepom razlikoval od vseh drugih gospodarskih subjektov.²⁹

37. Sodna praksa, kar zadeva posebej uvoznike proizvoda, na katere se nanaša protidampinški ukrep, priznava – tako kot izhaja iz točk 30 in 31 teh sklepnih predlogov – procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti na protidampinškem področju neodvisnim uvoznikom in uvoznikom, povezanim s proizvajalcem izvoznikom zadevnega proizvoda.

38. Glede pogoja povezanosti je bilo poudarjeno, da preprosta povezava med uvoznikom in zadevnim proizvajalcem izvoznikom sama po sebi ni zadosten element, da bi se za uvoznika lahko štelo, da ga akt zadeva posamično v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU.³⁰

39. Vendar iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 31, izhaja naslednje: prvič, da je obstoj povezave med uvoznikom in izvoznikom zadevnega proizvoda nedvomno upošteveni element za priznanje procesne upravičenosti uvoznika za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti uredbe, ki uvaja protidampinško dajatev; drugič, da morata biti uvoznik in proizvajalec izvoznik za kaj takega vendarle *zadostno* povezana,³¹ in tretjič, da se prizna procesna upravičenost povezanega uvoznika, če obstajajo drugi elementi, po katerih se razlikuje od vseh drugih gospodarskih subjektov, kot na primer takrat, kadar so njegovi poslovni podatki uporabljeni v preiskavi.

40. Tako je Sodišče v zadevi Neotype³² štelo, da se zadevni akt v skladu s členom 263 PDEU neposredno in posamično nanaša na povezanega uvoznika, katerega cena pri nadaljnji prodaji je bila uporabljena za izračun protidampinške dajatve.

26 Sklepni predlogi generalnega pravobranilca J. Mischoja v združenih zadevah Nashua Corporation in drugi/Komisija in Svet (C-133/87 in C-150/87, neobjavljeni, EU:C:1989:286, točka 35).

27 Glej sodbe z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet (C-358/89, EU:C:1991:214, točka 16); z dne 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 33), in z dne 16. aprila 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 22).

28 Sodba z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija (25/62, EU:C:1963:17).

29 Sodba z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet (C-358/89, EU:C:1991:214, točki 11 in 17). Ta elementa sta bila ta, da je bil najpomembnejši uvoznik proizvoda, ki je bil predmet protidampinškega uvoza, in hkrati končni uporabnik tega proizvoda, ter okoliščina, da so bile njegove gospodarske dejavnosti zelo močno odvisne od tega uvoza in je zadevna uredba resno vplivala nanje.

30 Glej sklepnne predloge generalnega pravobranilca J. Mischoja v združenih zadevah Nashua Corporation in drugi/Komisija in Svet (C-133/87 in C-150/87, neobjavljeni, EU:C:1989:286, točki 36 in 37).

31 Glej sodbo z dne 16. aprila 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 26).

32 Sodba z dne 11. julija 1990, Neotype Techmasheexport/Komisija in Svet (C-305/86 in C-160/87, EU:C:1990:295, točki 20 in 21).

41. Sodišče je v zadevi Nachi³³ povezanemu uvozniku (ki je bil hčerinska družba proizvajalca zadevnega proizvoda), čigar cena pri nadaljnji prodaji je bila osnova za oblikovanje izvozne cene, uporabljene za določitev stopnje dampinga v zvezi z zadevnim izvoznikom, priznalo procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti in pri tem uporabilo sodno prakso TWD.

42. Nasprotno je Sodišče v zadevi TMK³⁴ za povezanega uvoznika, za katerega ni bilo dokazano, da je bil zadostno povezan z zadevnimi izvoznimi podjetji ali da je v posebnem položaju, po katerem se razlikuje od vseh drugih gospodarskih dejavnikov, zanikalo obstoj procesnega upravičenja in torej ni uporabilo sodne prakse TWD.

C. Dopustnost vprašanj za predhodno odločanje

43. Ob upoštevanju vseh načel sodne prakse, navedenih v prejšnjem poglavju, je treba torej presoditi, ali je treba v obravnavanem primeru za družbo Trace Sport v skladu s sodno prakso TWD šteti, da se v okviru postopka, ki poteka na predložitvenem sodišču, ne more sklicevati na neveljavnost sporne uredbe za družbi Kelani Cycles in Creative Cycles.

44. V zvezi s tem se mi zdita potrebni dve uvodni opombi.

45. Na prvem mestu ugotavljam, da se ta zadeva razlikuje od vseh drugih zadev, navedenih v prejšnjem poglavju, ker se ne nanaša na veljavnost uredbe, ki uvaja protidampinško dajatev, temveč na uredbo o razširitvi take dajatve, ki je bila sprejeta po preiskavi za preprečevanje izogibanja, opravljeni na podlagi člena 13 osnovne uredbe.

46. Glede tega je treba poudariti, da je ureditev Unije na področju izogibanja, vsebovana v členu 13 osnovne uredbe, regulativni okvir, ki je sicer določen v protidampinški ureditvi Unije, vendar ima svojo posebnost.³⁵

47. V tem okviru po eni strani menim, da so razmisleki – kot izhaja iz točke 26 zgoraj – ki so Sodišče vodili do uporabe načel sodne prakse TWD za uredbe, ki uvajajo protidampinške dajatve, popolnoma utemeljeni tudi za uredbe, kot je sporna uredba, ki se nanaša na razširitev protidampinških dajatev.

48. Posledica takih uredb je namreč le razširitev področja uporabe prvotne uredbe, s katero je bila uvedena protidampinška dajatev, na uvoz podobnih proizvodov ali delov teh proizvodov. Uredba, ki se nanaša na razširitev protidampinške dajatve, ima torej enake pravne učinke za podjetja, ki morajo tako razširjeno dajatev plačati, kot uredba, ki uvede dokončno dajatev za podjetja, ki morajo tako dajatev plačati,³⁶ ter ima prav tako dvojni značaj, omenjen v točki 26 teh sklepnih predlogov.

49. Po drugi strani poudarjam, da je merila, oblikovana v sodni praksi, navedeni v točki 28 in naslednjih teh sklepnih predlogov, za dopustnost tožb za razglasitev ničnosti uredb, ki uvajajo protidampinško dajatev, sicer mogoče uporabiti za ugotovitev dopustnosti tožb za razglasitev ničnosti uredb o razširitvi take dajatve, vendar je treba upoštevati značilnosti preiskav na področju izogibanja v skladu s členom 13 osnovne uredbe.

³³ Sodba z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, točka 39). Glej v zvezi s tem sodbo z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202, točki 64 in 65).

³⁴ Sodba z dne 16. aprila 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 26).

³⁵ Navedena ugotovitev temelji na okoliščini, da navedena ureditev ne temelji na protidampinškem zakoniku iz leta 1994 (Sporazum o izvajanju člena VI splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189) iz Priloge 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, ki je bil odobren s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80), temveč jo je Unija sprejela enostransko. Glej v zvezi s tem uvodno izjavo 19 osnovne uredbe in sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v združenih zadevah Maxcom in drugi/Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P in C-259/15 P, EU:C:2016:712, točka 5).

³⁶ Glej v istem smislu sodbo z dne 26. septembra 2000, Büchel/svet in Komisija (T-74/97 in T-75/97, EU:T:2000:215, točka 52).

50. Čeprav so namreč preiskave za preprečevanje izogibanja nedvomno podobne preiskavam, ki se nanašajo na uvedbo protidampinške dajatve, je zanje značilno, da je treba dokazati štiri elemente, ki po opredelitvi iz člena 13(1), tretji stavek, osnovne uredbe pomenijo pojem izogibanja.³⁷

51. Na drugem mestu, še vedno uvodoma, poudarjam, da ni dvoma, da bi imela družba Kelani Cycles procesno upravičenje v skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU, da na Splošnem sodišču vložijo tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe.

52. Kar zadeva neposredno nanašanje nanjo, je treba namreč po eni strani poudariti, da morajo carinski organi držav članic, ne da bi imeli kakršno koli diskrecijsko pravico, pobirati protidampinško dajatev, ki je bila s sporno uredbo razširjena na uvoz koles, ki jih družba Kelani Cycles izvažajo iz Šrilanke v Unijo.³⁸

53. Po drugi strani, kar zadeva posamično nanašanje na družbo Kelani Cycles, je ta dejavno sodelovala v preiskavi za preprečevanje izogibanja, med katero je predložila zahtevek za izvzetje. Poleg tega je izrecno navedena v točkah od 39 do 42 sporne uredbe in v navedeni uredbi so o njej navedene ugotovitve na podlagi razpoložljivih podatkov, ker ni sodelovala zadostno.³⁹

54. Po teh uvodnih ugotovitvah poudarjam, da nizozemska vlada, Svet in Komisija svoj ugovor nedopustnosti vprašanj za predhodno odločanje v bistvu opirajo na dva elementa, ki naj bi po njihovem mnenju označevala družbo Trace Sport in jo zato individualizirala glede na vse druge gospodarske subjekte.⁴⁰

55. Taka individualizacija naj bi na eni strani temeljila na obstoju tesnih povezav med družbo Trace Sport ter šrilanskima proizvajalcema izvoznikoma Kelani Cycles in Creative Cycles, na drugi pa na okoliščini, da je družba Trace Sport v upravnem postopku Komisije poskušala intervenirati v podporo družbi Kelani Cycles.

56. Preučiti je torej treba, ali lahko ta elementa v obravnavanem primeru utemeljita ugotovitev, da bi lahko družba Trace Sport nedvomno vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe, tako da se v skladu s sodno prakso TWD na nacionalnem sodišču ne more sklicevati na neveljavnost navedene uredbe.

57. Kar zadeva, na prvem mestu, obstoj tesnih povezav med družbo Trace Sport na eni strani ter družbama Kelani Cycles in Creative Cycles na drugi, iz točke 39 teh sklepnih predlogov izhaja, da povezanost med zadevnim izvoznikom in uvoznikom pomeni upošteven element za ugotovitev dopustnosti, da uvoznik predlaga razglasitev ničnosti uredbe na protidampinškem področju.

58. Sodišče je v zvezi s tem že razsodilo, da kadar Komisija izpodbija dopustnost ugovora nezakonitosti take uredbe, ki ga na nacionalnem sodišču uveljavlja povezan uvoznik, mora predložiti dokaze o tem, da je uvoznik *zadostno* povezan z zadevnimi izvoznimi podjetji.⁴¹

37 Iz opredelitve pojma v členu 13(1), tretji stavek, osnovne uredbe izhaja, da morajo biti za to, da se dokaže obstoj izogibanja, izpolnjeni štirje pogoji: prvič, obstajati mora sprememba v trgovinskih vzorcih med zadevno tretjo državo in Unijo, drugič, do te spremembe mora priti zaradi praks, postopkov ali dejavnosti, za katere razen uvedbe dajatve ni zadostnega vzroka ali niso gospodarsko upravičeni, tretjič, obstajati morajo dokazi o škodi, in četrtič, obstajati morajo dokazi o dampingu.

38 Glej v istem smislu sodbo z dne 26. septembra 2000, Büchel/svet in Komisija (T-74/97 in T-75/97, EU:T:2000:215, točka 50).

39 V skladu s členom 18 osnovne uredbe.

40 Neposredno nanašanje na družbo Trace Sport ni vprašanje za obravnavo, saj se sporna uredba neposredno nanaša nanjo iz istih razlogov, kot so navedeni v točki 52 teh sklepnih predlogov.

41 Sodba z dne 16. aprila 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 26).

59. V obravnavanem primeru je Komisija kot dokaze predložila odlomke končnega poročila Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) o preiskavi glede izogibanja carinskim dajatvam in protidampinškim dajatvam na uvoz koles s poreklom iz Kitajske v Unijo zaradi informacij o tem, da naj bi bila kitajska kolesa lažno prijavljena, kot da izvirajo iz Šrilanke.

60. V tem poročilu so navedeni dokumenti, ki so jih francoski carinski organi zasegli pri družbi Trace Sport, in posebej seznam „offshore“ družb, iz katerega izhaja, da je imel lastnik družbe Trace Sport v lasti 50 % družbe (katere preostali kapital sta imela v lasti kitajska vlagatelja), katere hčerinska družba je Creative Cycles. Iz teh dokumentov je razvidno tudi, da je bil isti lastnik družbe Trace Sport 50-odstotni solastnik, skupaj z enim od navedenih kitajskih vlagateljev, še ene družbe, katere hčerinska družba je bila Kelani Cycles. Iz navedenega poročila OLAF nato izhaja, da je bila družba Kelani Cycles v resnici ustanovljena, da bi prevzela vse dejavnosti družbe Creative Cycles.

61. V poročilu OLAF je navedeno tudi, da so bile vse te družbe – pa tudi druge, ki spadajo v isto skupino – vključene v operacije izdajanja lažnih računov v zvezi z uvozom koles s poreklom iz Kitajske v Unijo, na podlagi katerih so bile izvedene goljufije v zvezi s carinskimi dajatvami in protidampinškimi dajatvami.

62. Obstoj teh tesnih povezav med družbo Trace Sport na eni strani ter družbama Kelani Cycles in Creative Cycles na drugi potrjujejo tudi določeni dokumenti, ki so del dokumentov, imenovanih „panamski dokumenti“, ⁴² o čemer je Komisija predložila dokaze.

63. Družba Trace Sport ni nikakor izpodbijala obstoja vseh teh povezav niti ugotovitev končnega poročila OLAF in ni se ji zdelo potrebno, da bi Sodišču predložila svoja stališča.

64. V teh okoliščinah menim, da je treba šteti, da je v obravnavanem primeru Komisija predložila dokaze o obstoju povezav med zadevnim uvoznikom Trace Sport ter šrilanškima proizvajalcema izvoznikoma Kelani Cycles in Creative Cycles, ki so v skladu s sodno prakso *zadostne*.

65. Na drugem mestu, kar zadeva drugi element, na katerega so nizozemska vlada, Svet in Komisija oprli svoj ugovor nedopustnosti, iz predložitvene odločbe izhaja, da je družba Trace Sport med upravnim postopkom – v katerem je družba Kelani Cycles sodelovala s tem, da je vložila zahtevek za izvzetje, ki ga je Komisija nazadnje zavrnila zaradi nezadostnega sodelovanja – pri Komisiji zaprosila za intervencijo v podporo družbi Kelani Cycles.

66. Iz predložitvene odločbe namreč izhaja, da je družba Trace Sport sama potrdila, da je pri Komisiji zaprosila za zaslisanje, da bi lahko predstavila popolnoma iste argumente ter predložila popolnoma iste listine in dokaze, ki jih je predložila že družba Kelani Cycles v okviru dodatnih stališč po sporočilu Komisija o njeni nameri, da zavrne njen zahtevek za izvzetje. Komisija je te listine in dokaze zavrnila iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 40 sporne uredbe.

67. Ta intervencija družbe Trace Sport v podporo družbi Kelani Cycles v preiskavi za preprečevanje izogibanja, ki jo je izvajala Komisija, čeprav ji nazadnje ni uspelo, ker je Komisija zavrnila ponovno preučitev svoje analize zadevnih argumentov in dokumentov, razkriva več elementov, ki so upoštevni za analizo.

68. Prvič, kaže na obstoj tako tesnih povezav med družbama Trace Sport in Kelani Cycles, da je bila prva seznanjena s preiskavo, v katero je bila vpletena druga, kar ni bila javna informacija.

⁴² Izraz „panamski dokumenti“ označuje zelo veliko število zaupnih dokumentov panamske odvetniške pisarne Mossack Fonseca, ki so bili mednarodnim medijem razkriti leta 2015. Dokumenti so bili preučeni v okviru projekta mednarodne novinarske raziskave, nato pa so jih preučili tudi davčni in sodni organi različnih držav. Po razkritju „panamskih dokumentov“ je Evropski parlament ustanovil preiskovalni odbor za preučitev domnevnih kršitev in nepravilnosti pri uporabi prava Unije, povezanih s pranjem denarja, izogibanjem davkom in davčno utajo.

69. Drugič, kaže na obstoj skupnega interesa zadevnega izvoznika in povezanega uvoznika, zaradi katerega je zadnji želel intervenirati v preiskavi, ki se je nanašala na povezanega proizvajalca, da bi poskušal preprečiti, da bi Komisija zavrnila upoštevanje argumentov in dokazov, ki jih je prvi poskušal predložiti. Zaradi obstoja takega skupnega interesa sta nazadnje gospodarska subjekta v okviru preiskave delovala kot enoten subjekt.

70. Tretjič, utemeljeno se lahko šteje, da so se zadevne informacije in dokumenti vsaj delno nanašali na družbo Trace Sport. Iz uvodne izjave 40 sporne uredbe namreč na eni strani izhaja, da se je eno od spornih vprašanj med Komisijo in družbo Kelani Cycles nanašalo na pojasnila glede povezanih družb, kot je Trace Sport. Na drugi strani, če se informacije in dokumenti, ki jih je družba Trace Sport nameravala predložiti Komisiji, ne bi nanašali nanjo, ni jasno, kako naj bi družba Trace Sport pri Komisiji utemeljila svojo intervencijo, da bi predložila svoje informacije in dokumente.

71. V zvezi s tem je treba poudariti tudi, da v obravnavanem primeru – drugače kakor v zadevah, navedenih v točkah od 29 do 31 teh sklepnih predlogov – Komisija ni mogla opreti svojih ugotovitev v preiskavi za preprečevanje izogibanja za določitev razširitve protidampinške dajatve na podatke, ki sta jih predložila povezani proizvajalec in uvoznik, zaradi nezadostnega sodelovanja družbe Kelani Cycles (in Trace Sport) v preiskavi.

72. Zaradi vseh teh elementov menim, da sta družbi Kelani Cycles in Trace Sport v preiskavi dejansko delovali, kot da bi podpirali interese zgolj enega gospodarskega subjekta. Družba Creative Cycles nasprotno ni sodelovala v preiskavi, ker je, kot izhaja iz točke 60 teh sklepnih predlogov, njene dejavnosti dejansko prevzela družba Kelani Cycles.

73. Iz vsega zgoraj navedenega po mojem mnenju izhaja, da je treba v posebnih okoliščinah tega primera šteti, da je dokazan obstoj skupine elementov, ki pomenijo poseben položaj, po katerem se družba Trace Sport glede sporne uredbe razlikuje od vseh drugih gospodarskih subjektov, in ki jo lahko torej individualizirajo podobno kot z njo povezanega proizvajalca Kelani Cycles.

74. To po mojem mnenju pomeni, da bi v posebnih okoliščinah obravnavanega primera družba Trace Sport nedvomno lahko v skladu s členom 263 PDEU vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe in da se torej v skladu s sodno prakso TWD na nacionalnih sodiščih ne more sklicevati na morebitno neveljavnost navedene uredbe.

75. V zvezi s tem moram še enkrat poudariti, da se na eni strani zavedam, da člen 263, četrti odstavek, PDEU določa restriktivna merila za dopustnost tožb za razglasitev ničnosti,⁴³ ter da sodna praksa TWD pomeni, kot sem poudaril v točkah od 21 do 25 teh sklepnih predlogov, izjemo glede na splošno načelo, zaradi česar mora biti področje njene uporabe omejeno, konkretno samo na zadeve, v katerih ni nobenega dvoma glede dopustnosti tožbe posameznika za razglasitev ničnosti na Splošnem sodišču.⁴⁴

76. Vendar glede tega na eni strani menim, da je priznanje procesne upravičenosti družbi Trace Sport, da vloži tožbo zoper sporno uredbo, nedvomno v skladu s sodno prakso na področju dopustnosti tožb za razglasitev ničnosti na protidampinškem področju, navedeno v točkah 31 in od 34 do 42 teh sklepnih predlogov.

⁴³ Glej v zvezi s tem sodbo z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202, točki 68 in 69).

⁴⁴ Glej v zvezi s tem ugotovitve iz točke 34 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca M. Camposa Sánchez-Bordone v zadevi Georgsmarienhütte in drugi (C-135/16, EU:C:2018:120) ter v točkah od 70 do 72 sklepnih predlogov generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi A in drugi (C-158/14, EU:C:2016:734).

77. Na drugi strani, v zelo posebnih okoliščinah obravnavanega primera menim, da bi bila dopustitev povezanemu uvozniku, kot je družba Trace Sport – za katero je po eni strani dokazano, da je zadostno povezana z izvoznikom, ki je sodeloval v preiskavi za preprečevanje izogibanja in je očitno lahko vložil tožbo za razglasitev ničnosti zadevnega ukrepa, ter po drugi strani, da je bila vpletena, čeprav neuspešno, v zadevno preiskavo za preprečevanje izogibanja v zvezi z navedenim povezanim proizvajalcem, pri čemer so v tej preiskavi ravnali, kot da bi zastopali interes zgolj enega gospodarskega subjekta – da se na nacionalnem sodišču sklicuje na neveljavnost zadevne uredbe, v nasprotju z namenom sodne prakse TWD, kot je navedena v točki 25 teh sklepnih predlogov, in sicer zagotavljati pravno varnost in preprečevati zlorabo pravnih sredstev, ki jih pravo Unije daje na voljo posameznikom.

III. Predlog

78. Glede na vse zgornje preudarke Sodišču predlagam, naj na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je postavilo rechtbank Noord-Holland (sodišče v Severni Holandiji, Nizozemska), odgovori:

1. Ne sodba Splošnega sodišča z dne 19. marca 2015, *City Cycle Industries/Svet* (T-413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164), ne sodba Sodišča z dne 26. januarja 2017, *Maxcom/City Cycle Industries* (združene zadeve C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P, EU:C:2017:62), nista vplivali na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 501/2013 z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelek s poreklom iz teh držav ali ne, v delu, v katerem se navedena uredba nanaša na družbi Kelani Cycles (PVT) Ltd in Creative Cycles (PVT) Ltd.
2. Uvoznik teh koles, kot je družba Trace Sport, za katero je dokazano, da je, prvič, zadostno povezana z navedenima proizvajalcema izvoznikoma, in drugič, da je bila – čeprav brezuspešno – vpletena v preiskavo za preprečevanje izogibanja v zvezi s tema povezanimi proizvajalcema, pri čemer so v tej preiskavi ravnali, kot da bi zastopali interes zgolj enega gospodarskega subjekta, tako da je nedvomno imela pravico do vložitve tožbe na Splošnem sodišču za razglasitev ničnosti protidampinške dajatve na te proizvode, vendar take tožbe ni vložila, se zato na nacionalnem sodišču ne more sklicevati na neveljavnost navedene protidampinške dajatve. V takem primeru predložitveno sodišče zavezuje dokončnost protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 990/2011 z dne 3. oktobra 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 in v skladu s členom 1 Izvedbene uredbe št. 501/2013, razširjene na kolesa, poslana iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije.